

ת"ד 11670/05/20 - נור ג'בר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11670-05-20 מדינת ישראל נ' ג'בר
תיק חיצוני: 79144/2020

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשת נור ג'בר
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 3.3.21 בבקשת המבקשת לביטול פסק הדין שניתן בהעדרה.

הטענה המרכזית בבקשה היא כי הדבקת ההזמנה לדיון לאחר ביקור שלישי בכתובת המבקש אינה מהווה המצאה כדיון.

על פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט, הדוור בדיון אמגד הגיע לכתובתה הרשומה של המבקשת 3 פעמים בשלושה מועדים שונים בשעות שונות ביום. בהעדר הנאשמת הדבק את ההודעה.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדיון גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

בהחלטתי מיום 3.3.21 קבעתי כי כתב האישום מייחס לנאשמת עבירות קלות .

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדיון, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

עמוד 1

בנסיבות אלה לא מצאתי לשנות החלטתי מיום 3.3.21.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.